

Mál nr. 33/2018
M og
vátryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar R.

Maður féll af palli rafmagnsbíls og slasaðist 6.8.2013.

Gögn.

Málskot móttakið 30.11.2017 ásamt fylgiskjölum nr. 1-34
Bréf V dags. 31.1.2018 ásamt fylgiskjölum 1-3.

Málsatvik.

M var að flytja plöntur og ýmislegt annað á milli staða og var notaður rafmagnsbíll til verksins. M segir að bíllinn hafi stoppað og hann sest á pall bifreiðarinnar, en þegar bílnum var ekið af stað féll M aftur fyrir sig og niður af pallinum og slasaðist. M segist hafa verið að fylgja fyrirmælum samstarfsfélaga sinna þegar hann settist á pallinn og segir að slysið megi rekja til óviðunandi vinnuaðstæðna. M krefst bóta úr frjálsri ábyrgðartryggingu R hjá V og telur að slysið verði rakið til ekki hafi verið gætt að tryggja fyllsta öryggi og góðan aðbúnað á vinnustað. M segir að R hefði átt að tryggja að bifreið sem notuð var til að flytja fólk uppfyllti öryggiskröfur, en það hafi rafmagnsbifreiðin sem M datt af ekki gert. Af hálfu M er haldið fram, að hann hafi ekki sýnt af sér stórkostlegt gáleysi í umrætt sinn og taka verði tillit til stöðu hans, þekkingar og málakunnáttu í því sambandi. V segir að M hafi ekki verið beðinn um að setjast á pall rafmagnsbílsins í umrætt sinn þvert á móti sé það bannað og merki um það á bílnum sjálfum. V segir að í umrætt sinn hafi yfirverkstjóri og bílstjóri komið að M og beðið hann að setja verkfæri á pallinn og síðan hafi bílnum verið ekið af stað og þá hefði heyrst hróp í M sem hefði þá dottið af pallinum, en M hefði ekki verið beðinn um að sitja á pallinum.

Álit.

Af hálfu R var ekki hlutast til um að tilkynna slysið eða rannsaka atvik sem leiddu til tjóns M, eftir að það átti sér stað m.a. þess vegna liggur ekki ljóst fyrir hvernig pallurinn aftan í rafmagnsbifreiðinni sem hér ræðir um virkar og hvað raunverulega gerðist. Í umrætt sinn þá koma verkstjóri og ökumaður að M og segja honum að setja verkfæri á pallinn að þeirra sögn og gæta síðan ekki að einu eða neinu að því er best verður séð. Ökumaður bifreiðarinnar ók af stað eftir samskipti við M án þess að gæta að aðstæðum og sýndi með því gáleysi sem leiddi til tjóns M. Af öllu þessu virtu þykir M eiga rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu R hjá V. Af gögnum málsins verður ekki ráðið að M sjálfur hafi sýnt stórkostlegt gáleysi í skilningi 23.gr.a skaðabótalaga nr. 50/1993.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu R hjá V.

Reykjavík 27.2.2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.